

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 509-1932)

Originalt emne

Arbejderforhold

Arbejderforhold/Arbejderforhold i Almindelighed

Foreninger

Foreninger/Fagforeninger

Lønninger

Lønninger/Pension

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skolebetjente

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 15. december 1932](#)
- 2) [Byrådsmødet den 5. januar 1933](#)
- 3) [Byrådsmødet den 16. marts 1933](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 15. december 1932 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 509-1932)

Henstilling fra Fællesrepræsentationen af maanedslønnede kommunale Funktionærer og Arbejdere om en Ændring af Pensionsregulativets § 6 saaledes, at Afskedspligt forandres fra 70 til 65 Aar og Afskedsret fra 65 til 60 Aar.



Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet, men foreslaar efter Forhandling med Fællesrepræsentationen, at der fra Byraadets Side rettes Henstilling til samtlige ved Kommunen beskæftigede pensionsberettigede Personer, som er fyldt 65 Aar, om at søge deres Afsked.

H. P. Christensen antog, at denne Tanke var kommet frem, fordi Statsbanerne havde gjort dette, men der var den Forskel, at de ikke ansatte Folk i Stedet for dem, der blev afskediget, saa de fik Pensioner at betale i Stedet for Lønninger. Kommunen skulde imidlertid have andre Folk i Stedet og kom altsaa til at betale baade Løn og Pension, og det mente Udvalget ikke at kunne tiltræde. Derimod var man gaaet med til den mildere Form at rette en Henstilling til dem.

J. Chr. Møller syntes ikke særlig om Forslaget, for det var i Virkeligheden at række Silkesnoren snoretil de 65-aarige, og det varen daarlig

Politikat komme indpaa, at en Mand ikke skulde arbejde længere end tildet 65. Aar. I

mange Tilfælde var han fuldt arbejdsdygtig og dertil i Besiddelse af Erfaringen. For nogles Vedkommende var det maaske ikke for tidligt, men der var ogsaa Tilfælde, hvor man nødvendig vilde

af med en Mand, før han var 70 Aar. Taleren vilde helst, at man ikke foretog nogen Henvendelse, men det kunde i hvert Fald ikke blive andet end en Henstilling.

H. P. Christensen indrømmede, at der var Tilfælde, hvor man nødvendig vilde, at en 65-aarig skulde gaa, men det kunde der altid tales med vedkommende om. Det drejede sig ikke om ret mange, for de fleste gik, naar de var 65 Aar. Men det var kun en Henstilling.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 5. januar 1933 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 509-1932)

Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for de maanedslønnede Funktionærer og Arbejdere angaaende den foreslaaede Ændring til Pensionsregulativets § 6.

Følgende Skrivelse forelægger:

"Vi har modtaget det ærede Byråds Skrivelse af 17. December og bemærket os, at man ikke har ment at kunne imødekomme vor Henstilling af 22. November om at foretage en Ændring i Pensionsregulativets § 6.

Hvad angaar det ærede Byråds Anmodning i samme Skrivelse til os om at rette en Henstilling til samtlige ved Kommunen beskæftigede, pensionsberettigede Personer, der er fyldt 65 Aar, om at søge deres Afsked, skal vi meddele, at vi ikke mener os kompetente til paa Byraadets Vegne at rette en saadan Henstilling."

Borgmesteren gik ud fra, at Byrådet fra Kontoret retter en Henstilling efter den tidligere Vedtagelse i Byrådet.

Tiltraadtes.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. marts 1933 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 509-1932)

Ansøgning fra Skolebetjent P. Jensen om at maatte forblive i sin Stilling til 1. Oktober 1933.

K. Moustén meddelte, at han var 68 Aar gammel og havde haft lange Sygdomsperioder. Skoleudvalget kunde anbefale Andragendet paa Vilkaar, at Skolebetjenten i Tiden fra 1. April d. A. til sin Fratrædelse selv opholder eventuelle Udgifter til Vikar.

Indstillingen vedtoges.

